

РЕШЕНИЕ

№ 6830

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8849** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63 ал.1 изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Е. В. А. срещу съдебно решение от 20.07.2021 г., постановено по нахд № 20216/2019 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 18-4332-022867/23.11.2018 г., издадено от началник група към ОПП СДВР, с което на касатора, за нарушения по чл. 104а от ЗДВП, чл.137а, ал.1 от ЗДВП и чл.70, ал.3 от ЗДВП са наложени административни наказания съответно: на основание чл. 183, ал.4, т. 6- глоба в размер на 50 лева, на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДВП – глоба от 50 лв., и на основание чл.185 от ЗДВП – глоба от 20 лв.

В касационната жалба твърди неправилност на съдебното решение, тъй като не бил извършил вменените му нарушения. Сочил че е извършил друго нарушение за което не е наказан. Претендира да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да се реши спора по същество като отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба- СДВР- Отдел “Пътна полиция“, не

изпращат представител и не вземат становище.

Представителят СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд- София- град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С обжалваното решение на СРС е потвърдено НП, издадено срещу касатора за установено от служители на Пътна полиция нарушения по чл. 104а от ЗДВП, чл.137а, ал.1 от ЗДвП и чл.70, ал.3 от ЗДвП

За да постанови решението си, районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, както и показанията на разпитания свидетел: М. В. /очевидец/, непосредствено приети от решаващия съдебен състав. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице е нарушило разпоредбите от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по смис. на чл.219 АПК.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло.

Решаващият съд е събрал всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл.13 и чл.107 ал.2 и ал.3 НПК вр.чл.84 от ЗАНН. Съдът е обсъдил поотделно и в съвкупност показанията на свидетеля и е посочил, че ги приема за достоверни, кредитирайки ги като последователни и непротиворечиви, така и с останалия доказателствен материал. С оглед на изложеното, касационната инстанция не установи наличието на допуснати от СРС съществени процесуални нарушения в процеса на попълване на необходимите за изясняване на обективната истина доказателства и оценката на тяхната доказателствена стойност и сила, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното с НП лице.

Споделят се изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушенията по чл. 104а от ЗДВП, чл.137а, ал.1 от ЗДвП и чл.70, ал.3 от ЗДвП, за които са наложени законоустановените административни наказания. И в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното

описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Следва да се има предвид също така, че без значение за осъществяване на нарушенията е обстоятелството дали водачът е извършил друго нарушение /“неправилен престой“ според твърденията му/ за което не бил санкциониран. Това твърдение е ирелевантно за осъществен състав на нарушенията по чл. 104а от ЗДВП, чл.137а, ал.1 от ЗДВП и чл.70, ал.3 от ЗДВП. Обосновано и в съответствие с останалия събран по делото доказателствен материал съдът е кредитирал показанията на разпитания свидетел /очевидец/ в тяхната взаимовръзка и обусловеност и въз основа на личните си възприятия при непосредственото събиране на доказателствата е изградил мнението си относно тяхната достоверност като е изложил мотиви за преценката си. Санкционираното лице не е ангажирало доказателства, разколебаващи авторството на деянията и подкрепящи твърдението, че не е извършил нарушенията. Пред СРС на жалбоподателя му е осигурена възможност за защита, няма отказвани от съда доказателствени искания. Разпитания свидетел е потвърдил обективизираното в АУАН. В тази връзка е уместно да се отбележи, че в хода на цялото производство - и пред административния орган, и пред СРС, и пред настоящата инстанция жалбоподателят не е ангажирал доказателства за установяване на нещо различно от установеното със събраните по делото гласни и писмени доказателства, съответно за неправилността на обжалваното съдебно решение.

Безпротиворечивите свидетелски показания, удостовереното в АУАН ползващ се с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДВП в хода на административно – наказателното производство, вкл. и всички останали доказателствени средства по безспорен начин установяват вменените нарушения. Съставения АУАН има доказателствена тежест за изписаните в него фактически положения и при положение, че в хода на производството не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Въпреки предоставената му възможност жалбоподателят не е ангажирал доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства.

По повод възражението на касатора да „му бъде наложено наказание за неправилен престой“, то съдът не е орган, който разполага с правомощия за започване на административно-наказателно производство.

С оглед изложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание, и на други такива по чл.218 ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде

оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал. 2 предл. първо АПК, във връзка с чл.63 ал.1 изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 20.07.2021 г., постановено по нахд № 20216/2019 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: